

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Τού Καθηγητού Μιχάλη Κ. Γκιόκα

Ο λαός της Ελλάδας, στέκεται στά προπύλαια τού εικοστού πρώτου αιώνα ακολουθούμενος από τό επιάλτη τού Δημογραφικού Προβλήματος. Τό 2025, περίπου 20% τού στατικού Ελληνικού πληθυσμού 10 εκατομ. θά είναι επάνω από 65. Σέ δραματική αντίθεση, οί λαοί τής Αλβανίας (μαζί μέ τούς Μουσουλμανικούς πληθυσμούς τού Κοσσυφοπέδιου, Σκοπίων καί Βουλγαρίας), καί τών 15 Εθνών τής Μέσης Ανατολής, τής Τουρκίας συμπεριλαμβανομένης, θά είναι σημαντικά νεώτεροι καί μεγαλύτεροι, μέ αποτέλεσμα μιά τρομερή δυσαναλογία πληθυσμών στήν Ανατολική Μεσόγειο.

Τά αρνητικά επακόλουθα ενός στατικού καί γηραλέου Ελληνικού πληθυσμού στίς επόμενες τρείς δεκαετίες(1995-2025) είναι πολλά. (Πίνakas I). Αλλά, ή πιό θεμελιώδης καί ή πιό αδυσώπητη αρνητική επίδραση οποία ανυσιχεί έντονα ολόκληρο τόν Ελληνισμό, είναι ή απαράδεκτη ανεπάρκεια τών Ενόπλων Δυνάμεων γιά τήν Εθνική Αμυνα τής χώρας, ιδιαίτερα λόγω τής παροιμιώδους αστάθειας στό Βαλκανικό χώρο καί τής διαρκώς δύσκολες σχέσεις μέ τήν Τουρκία. Αυτό τό σοβαρά επιζήμιο επακόλουθο τού Δημογραφικού Προβλήματος, περιεγράφη στά Πρακτικά Βουλής (11 Φεβρουαρίου, 1993, σελ.3916) μέ μιά πρόταση δύο μόνο γραμμών : "Ένα σοβαρό πρόβλημα θά δημιουργηθεί στίς Ενοπλες Δυνάμεις, λόγω τής ελάττωσης τού αριθμού στρατευσίμων".

Θέλω νά τονίσω, ότι ή ελάττωση τού αριθμού τών στρατευσίμων αποτελεί μόνο ένα μέρος τού προβλήματος γιά τήν Εθνική Αμυνα τής χώρας, πού θά δημιουργηθεί από τό χαμηλό δείκτη γεννητικότητας καί τή γηράσκουσα Ελληνική κοινωνία. Η παρούσα ερευνητική μελέτη, περιλαμβάνει μιά τεκμηριωμένη ανάλυση, τών καταστρεπτικών επιπτώσεων τού Δημογραφικού Προβλήματος, στήν Εθνική Αμυνα τής Ελλάδας, λόγω τού συνδυασμού τών εξής αποφασιστικών παραγόντων: α) τού χαμηλού δείκτη γεννητικότητας καί τής σταθερής γήρανσης τού πληθυσμού, μέ βαθμιαία ελάττωση τού αριθμού στρατευσίμων καί β) τών Δημογραφικών Αλλαγών στή διάρθρωση τής Ελληνικής οικογένειας, μέ πιθανή διαφοροποίηση τής ποιότητας τών στρατευσίμων καί τήν περαιτέρω ελάττωση τού μαχητικού δυναμικού τών Ενόπλων Δυνάμεων, σέ σύγκριση μέ τούς πιθανούς αντιπάλους στήν περιοχή. Επί πλέον, ή πιθανότητα γιά τήν στράτευση τών γυναικών στήν Ελλάδα καί άλλες δύσκολες καί βασικά ανεπιθύμητες λύσεις γιά τή δομή τών Ενόπλων Δυνάμεων, θά συζητηθούν.

Ο ΦΟΒΟΣ ΕΛΑΤΤΩΣΗΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

Η φοβία όσον αφορά τήν ελάττωση τού πληθυσμού λόγω τής χαμηλής γεννητικότητας, έχει μακρά καί διακεκριμένη ιστορία στήν Ευρώπη. Ο φόβος αυτός έχει συνδεθεί όχι μόνον μέ τό χαμηλό δείκτη γεννήσεων αλλά καί μέ τήν ζωτικότητα καί τίσ αισιόδοξες αντιλήψεις καί προβλέψεις τών πολιτών ενός Έθνους.

Θέλω νά τονίσω τό εξής: ή πρόσφατη ελάττωση τής θνησιμότητας στίς προηγμένες χώρες αφορά άτομα σέ όλες τίς ηλικίες, καί κατά συνέπειαν, ή κυρία αιτία γιά τήν γήρανση τού πληθυσμού είναι ή χαμηλή γεννητικότητα. Στήν Γαλλία ή δημόσια συζήτηση γιά τήν μείωση τού πληθυσμού έχει λάβει μέρος μανιωδώς καί κατά περιόδους, γιά ένα ολόκληρο αιώνα, καί τά επακόλουθα χαμηλής γεννητικότητας γιά τίς Ενοπλες Δυνάμεις είχαν συζητηθεί διαρκώς γιά δεκαετηρίδες, πρό τού Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Τό 1919, ό πρωθυπουργός Κλεμανώ εδήλωσε τά εξής γιά τήν συνθήκη τών Βερσαλλιών: "Εάν ή Γαλλία απομακρυνθεί από τίς πολυμελείς οικογένειες, μπορούμε νά βάλουμε όλους τούς όρους πού ό καθένας επιθυμεί στή συνθήκη, μπορούμε νά αφαιρέσουμε όλα τά όπλα από τήν Γερμανία, μπορούμε νά κάνουμε ότi άλλο θέλουμε, αλλά ή Γαλλία θά χαθή τελικά, διότι δέν θά υπάρχουν πλέον Γάλλοι".

Ο Ρόμπερτ Ντεμπρέ καί ό Αλφρεντ Σοβί έγγραφαν τό 1946 ότi, "Η τρομακτική αποτυχία τού 1940, ή οποία ήταν περισσότερο ηθική παρά υλική, πρέπει νά αποδοθεί μερικώς σέ αυτή τήν επικίνδυνη σκλήρωση πού είναι αποτέλεσμα τής χαμηλής γεννητικότητας". Τό 1982, ο Αλέξανδρος Σολζενίτσιν συνεζήτησε τήν παρακμή τής Ρωσικής κουλτούρας καί μιλώντας ειδικά γιά τήν Δημογραφία τού Ρωσικού λαού ετόνισε: "Όπως έχει αποδειχθεί από δημογράφους τής Δύσεως [ο λαός] έχει προχωρήσει σέ μιά φάση βιολογικού εκφυλισμού. Μέσα σέ εκατό χρόνια ή νωρίτερα, ό Ρωσικός λαός θά μειωθεί κατά τό ήμισυ, θά διαλυθεί καί θά εξαφανισθή από τήν επιφάνεια τής γής".

Τό 1984, μιά αναφορά εμπειρογνομόνων τής Καναδικής Κυβερνήσεως, περιέγραψε τήν αύξηση τού πληθυσμού σάν "Ένα από τούς μεγάλους παράγοντας πού συμβάλλει στή δημιουργία μιάς δυναμικής κοινωνίας". Επίσης εσχολίασε τό υψηλό κόστος τών ριζικών μέτρων γιά αύξηση τής γεννητικότητας, αλλά ετόνισε ότi "τό έργο τής διατήρησης ενός δυναμικού πληθυσμού είναι εξίσου σημαντικό μέ τήν Εθνική Άμυνα. Πιθανώς [είπε] τά ίδια ποσά πρέπει νά έοδευθούν γιά τό πρώτο όσο καί γιά τό δεύτερο έργο. Διότι μακροπρόθεσμα, ή Εθνική Άμυνα είναι περιττή γιά ένα πληθυσμό ό οποίος πρόκειται νά εξαφανισθεί".

Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Ο Εντουαρτ Λούτγουακ, περιέγραψε προσφάτως στό περιοδικό Φόρειν Αφφairs, ότi διά μέσου τής ιστορίας υπήρξαν σιωπηρές προουπθέσεις γιά τήν ιδιότητα μιάς μεγάλης δυνάμεως, όπως είναι ή ικανότητα καί προθυμία γιά τήν χρήση δύναμης χωρίς τήν υποστήριξη συμμάχων καί τήν θέληση αποδοχής απωλειών πολέμου, χωρίς σοβαρές αντιδράσεις από τόν πληθυσμό τής. Επί πλέον, οί μεγάλες δυνάμεις έχουν συχνά καταφύγει σέ εκφοβισμούς, σάν πολύ αποτελεσματικό όπλο, λόγω τής σιωπηλής προουπόθεσης ότi ήταν έτοιμες νά χρησιμοποιήσουν τίς Ενοπλες Δυνάμεις τους, εάν τό θεωρούσαν απαραίτητο.

Αλλά όμως, τά τελευταία χρόνια αυτός ό ορισμός τής ιδιότητας τών μεγάλων δυνάμεων έχει αποδειχθεί εσφαλμένος καί μή ρεαλιστικός, λόγω δημογραφικών αλλαγών στίς κοινωνίες τους, οί οποίες τίς καθιστούν ανίκανες νά ριψοκινδυνεύσουν τούς στρατιώτες τους σέ εχθροπραξίες. Υπάρχουν πολλά παραδείγματα πού υποστηρίζουν αυτή τήν άποψη στήν πρόσφατη ιστορία.

Τό φιάσκο στή Σομαλία όπου 18 Αμερικανοί στρατιώτες εφονεύθηκαν, μέ επακόλουθες εξευτελιστικές τηλεοπτικές εικόνες στους δρόμους τής Μογκαντίσου καί τήν πανωλεθρία στήν Χαϊτί όπου ένας όχλος εμπόδισε τήν απόβαση μιάς μικρής Αμερικανικής μονάδας στό Πόρτ ό Πρίνσε. Αυτά έχουν αποκαλύψει τήν αδυναμία τής έννοιας τών μεγάλων δυνάμεων, ακόμη καί μέσα στήν σκληρή, ριψοκίνδυνη καί περήφανη κοινωνία τής Αμερικής, μέ τήν μοναδική "μπορεί νά γίνει", αντίληψη τής καί επίσης παρά τό γεγονός ό όί θάνατοι από τή χρήση όπλων μεταξύ τών πολιτών τής, είναι ένας κάθε 14 λεπτά.

Επί πλέον, ή Γαλλία καί η Αγγλία έχουν σταθερά αρνηθεί νά ρισκάρουν τήν ζωή τώ στρατιωτών τους σέ εχθροπραξίες στή Βοσνία καί ήσαν τόσο ανήσυχoi γιά τά στρατεύματα πού απασχολούνται μέ τήν φιλανθρωπική αποστολή υπό τήν αιγίδα τών Ηνωμένων Εθνών, πού συνεφώνησαν πολύ απρόθυμα, στίς προσεκτικά σχεδιασμένες καί μέ υπερβολική προσοχή εκτελεσμένες, αεροπορικές επιθέσεις εναντίον τών Σέρβων τής Βοσνίας.

Πάρα πολύ παράξενη όμως ήταν ή αδυναμία, του υπέροχα ολοκληρωτικού καθεστώτος τής Σοβιετικής Ενώσεως, νά ανεχθεί πολεμικές απώλειες στό Αβγανιστάν. Οί Σοβιετικοί κατέληξαν στό νά υπερασπίσουν μόνον τίς μεγάλες πόλεις καί νά προστατεύσουν μόνον τους δρόμους πού τίς συνέδεαν καί ηγνόησαν τό γεγονός, ό όί περισσότερες από τίς επαρχίες ήσαν υπό τήν κυριαρχία των ανταρτών Μουζαχεντίν. Προφανώς αυτή ή στρατηγική είχε επιβληθεί κάτω από σημαντική πίεση από τό Σοβιετικό Κεντρικό Στρατηγείο, μέ τό σκοπό αποφυγής απωλειών, λόγω τής υπέρμετρης καί σοβαρής αντίδρασης του λαού στό εσωτερικό τής χώρας. Αυτή ή καταπληκτική στάση τών Σοβιετικών διοικητών είναι εξαιρετικά αποκαλυπτική διότι δέν υπήρχαν καθόλου επιδράσεις από τηλεοπτικές εικόνες στό Σοβιετικό πλήθος, σέ πολύ δραματική αντίθεση μέ τίς φαντασμαγορικές εικόνες του πολέμου στό Βιέτ Νάμ, στίς Ηνωμένες Πολιτείες. Παρά ταύτα ή απέχθεια καί ή άρνηση ανοχής πολεμικών απωλειών, ήταν ακριβώς ή ίδια καί στίς δύο αυτές τελείως διαφορετικές κοινωνίες.

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΟΛΕΣ ΟΙ ΜΗΤΕΡΕΣ ΠΑΝΕ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ.

Η πιό ρεαλιστική καί πρακτική εξήγηση γιά τήν δραστική υποβάθμιση τής ιδιότητας τής μεγάλης Δυνάμεως γιά τίς Δυτικές κοινωνίες, είναι ό όί έχουν συμπληρώσει τήν δεύτερη Δημογραφική Αλλαγή, μέ σημαντική μείωση τής θνησιμότητας καί τής γεννητικότητας. Η χαμηλή γεννητικότητα είναι τό αποτέλεσμα στροφής τής κοινωνίας, πρós τόν ατομικισμό καί τήν εκπλήρωση τής φιλοδοξίας του ατόμου, μέ ισχυρή τάση εναντίον του αλτρουισμού καί τής τεκνοποίησης. Η αθρόα είσοδος τών γυναικών στό εργατικό δυναμικό, η νομιμοποίηση τών εκτρώσεων καί η εκτεταμένη χρήση τής μοντέρνας αντισύλληψης καί τής στείρωσης, έχουν σάν αποτέλεσμα ένα καινούργιο φαινόμενο: πολλά ζευγάρια χωρίς παιδιά, η μέ ένα ή δύο καί σπάνια τρία παιδιά.

Εχει γίνη επίσης στρόφή από τό "Βασιλέα παιδί μέ γονείς" πρós τό "Βασιλικό ζεύγος μέ ένα ή δύο παιδιά". Όσοι αφορά τήν θνησιμότητα ή μείωση είναι δραματική σέ όλες τίς ηλικίες καί ειδικά γιά τους νέους τών προηγμένων εθνών, λόγω τής εκπληκτικής βελτίωσης τής δημόσιας υγιεινής καί τής ιατρικής περίθαλψης, ειδικώτερα τών λοιμωδών νοσημάτων.

Τοιουτοτρόπως, οι θάνατοι των νεογνών και των νέων από νοσήματα έχουν περικοπεί δραστικά και όταν συμβαίνουν σήμερα θεωρούνται σαν μεγάλη απαράδεκτη ανωμαλία και δημιουργούν υπέρμετρο ψυχικό τραύμα.

Μόνον οι ηλικιωμένοι και οι πολύ γέροι θεωρείται ότι είναι σωστό να πεθάνουν στο ηλιοβασίλευμα της ζωής τους. Είναι προφανές λοιπόν ότι ο συνδυασμός χαμηλής γεννητικότητας με ένα ή δύο παιδιά τόν κανόνα, στις περισσότερες Δυτικές οικογένειες και η δραματική αύξηση της προσδοκώμενης ζωής για άνδρες και γυναίκες (74.4 χρόνια για άνδρες και 77.8 για γυναίκες στην Ιαπωνία) έχουν καταστήσει το θάνατο ενός νέου ή νέας στόν πόλεμο, σαν ασυνήθιστο και τελείως απαράδεκτο γεγονός για τούς γονείς και τούς στενούς συγγενείς και μερικοί νομίζουν για ολόκληρη τήν κοινωνία. Ακόμη και όταν οι νέοι είναι εθελοντές στη στρατιωτική υπηρεσία, με τελική έγκριση της αποφάσεώς τους από τούς γονείς, ο θάνατός τους (ή σοβαρός τραυματισμός) στόν πόλεμο, θεωρείται σαν ασυνχώρητο σκάνδαλο, αντί να γίνει αποδεκτός σαν δικαιολογημένος επαγγελματικός κίνδυνος. Η Ιταλία, με χαμηλό δείκτη γεννήσεων στην Ευρώπη (1.3) αποτελεί χτυπητό παράδειγμα Δημογραφικής Αλλαγής.

Η άλλοτε θρυλική Ιταλική οικογένεια με πολλούς βλαστούς τείνει να εξαφανισθή, με σχεδόν εχθρική στάση προς τά παιδιά σέ δημόσιους χώρους ακόμη και στην Εκκλησία, και με μιά δραματική αύξηση των οικογενειών με ένα και δύο παιδιά ειδικά σέ νεαρά ζευγάρια. Μέσα στο καινούργιο αυτό περιβάλλον, οι Ιταλοί χαρακτηρίζουν τίσ απαράδεκτες απώλειες πολέμου με μιά καινούργια λέξη: Μαιμισμό (Mamismo).

Η πρόσφατη και γενική απέχθεια κατά των απωλειών πολέμου είναι τό επακόλουθο της Δημογραφικής Αλλαγής στην οικογενειακή διάρθρωση και επαυξάνεται από τήν αντήρηση ανάμεσα στούς συγγενείς και φίλους και πραγματικά μέσα σέ ολόκληρη τήν κοινωνία, λόγω της επαναστατικής ανάπτυξης των μέσων επικοινωνίας και των ταξιδιών, τίσ τελευταίες δεκαετίες.

Τηλέφωνα, ραδιόφωνα, Τηλεόραση, Φάξ, και ταξίδια πάσης φύσεως είναι πανίσχυρα μέσα για τή διάδοση ιδιωτικής στενοχωρίας προς τό σύνολο της κοινωνίας. Οι πανίσχυρες τηλεοπτικές εικόνες με φέρετρα περιβεβλημένα με τήν σημαία, εμφανίζονται σέ όλα τά σπιτικά ταχώς. Ο φόβος πολεμικών απωλειών εξηγεί τίσ σοβαρές και επίμονες προσπάθειες των Αμερικανών Διοικητών στο πόλεμο τού Περσικού Κόλπου για τήν δραστική ελάττωσή τους. Χαρακτηριστικά, ένα τεράστιο πλωτό Νοσοκομείο (πού περιέλαβε σχεδόν όλο τό προσωπικό τού περίφημου Ναυτικού Νοσοκομείου της Οκλάνδης στην Καλιφόρνια), ήταν αγκυροβολημένο στόν Περσικό Κόλπο σαν προφυλακτικό μέτρο για τήν περίπτωση σοβαρών απωλειών. Εν τούτοις τό σκάφος παρέμεινε ακίνητο και σχεδόν τελείως αχρησιμοποίητο κατά τήν διάρκεια τού πολέμου.

Η μεγάλη δημοφιλία τού Προέδρου Μπούς στο τέλος τού πολέμου τού Περσικού κόλπου, οφείλετο μέν στην επιτυχία της επιχείρησης "Θύελα της Ερήμου" αλλά κατά μέγα μέρος και στην ικανότητά του νά ελαττώσει τίσ απώλειες στο ελάχιστο δυνατόν.

Είναι πολύ πιθανόν ότι από εδώ και στο εξής όλα τα ανεπτυγμένα κράτη, οι Μεγάλες Δυνάμεις αλλά ειδικότερα τα μικρότερα έθνη, μέ χαμηλό δείκτη γεννητικότητας (και μέ τουλάχιστο μισές από τις γυναίκες τους μέ ένα μόνο παιδί), δέν θά μπορούσούν νά κινητοποιηθούν και νά διεξάγουν παρατεταμένες εχθροπραξίες, εκτός από τήν περίπτωση αγώνα γιά απλή επιβίωση, αλλά μέ μεγάλη δυσκολία ακόμη και υπό αυτούς τούς όρους.

Φαίνεται ότι, τό ναυτικό και η αεροπορία και επίσης ρομποτικά όπλα μπορεί νά αποτελέσουν τό κύμα τού μέλλοντος γιά τις Μεγάλες Δυνάμεις αλλά και γιά τα μικρότερα έθνη πού είναι υποχρεωμένα νά πολεμήσουν γιά αυτοάμυνα. Σέ δραματική αντίθεση (και αυτό θά γίνει κεντρικό ζήτημα στό πρώτο ήμισυ τού εικοστού πρώτου αιώνα) μόνο τα έθνη μέ υψηλό αριθμό γεννήσεων θά μπορούν νά διατηρήσουν μεγάλους στρατούς και νά πολεμήσουν εθελουσίως ειδικά στήν γειτονιά τους, και νά αποκτήσουν κυριαρχία σάν τοπικές υπέρδυνάμεις.

Κατά τήν γνώμη τού Εντουαρτ Λούτγουοκ οι Μεγάλες Δυνάμεις έχουν κατά μέγα μέρος καταστεί ανίκανες νά πολεμήσουν, παρά τα φυσικά τους χαρακτηριστικά στρατιωτικής ισχύος και παρά τό οικονομικό δυναμικό τους, διότι οι κοινωνίες τους είναι βασικά ανεπίδεκτες πολεμικών απωλειών. Αυτό τό γεγονός θά χειροτερεύσει ακόμη περισσότερο τήν δυσκολία τών μικρών κρατών πού έχουν χαμηλή γεννητικότητα, ειδικά αυτών πού γειτονεύουν μέ έθνη υψηλής γεννητικότητας, (πού δέν ανησυχούν καθόλου γιά πολεμικές απώλειες), τα οποία θά είναι εν πολλοίς ανεξέλεγκτα από τήν ανασταλτική επιρροή τών Μεγάλων Δυνάμεων, είτε διά μέσου εκβορισμών ή διά μέσου στρατιωτικής επεμβάσεως.

Η ΝΕΑ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ: ΑΡΓΟΥ ΡΥΘΜΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ.

Εάν οι Μεγάλες Δυνάμεις όπως η Αμερική, Γαλλία και Αγγλία θεωρούνται ανίκανες νά πολεμήσουν, λόγω τής αλλεργίας πρós τις πολεμικές απώλειες, τί θά συμβεί μέ μία μικρή κοινωνία 10 εκατομ. ατόμων στήν οποία 45.4% τών γυναικών άρχισαν από τό 1987 νά έχουν μόνο ένα παιδί και τα 39% νά έχουν μόνο δύο παιδιά? Ποιά θά είναι μετά από μία γενιά, η συνδεδεασμένη επιρροή τού χαμηλού δείκτη γεννητικότητας, τής σταθεράς γήρανσης τού πληθυσμού, τού μεγάλου αριθμού ατέκνων ζευγαριών και τού γεγονότος ότι σημαντικός αριθμός στρατευσίμων θά είναι μοναχοπαίδια η θά προέρχονται από οικογένειες μέ δύο παιδιά?

Είναι βέβαιο ότι η νέες "Δημογραφικές Οικογένειες" τής Ελλάδας μέ ένα η δύο παιδιά, θά υποχρεωθούν νά πάρουν τήν μερίδα τού λέοντος από τούς νεκρούς και τραυματίες στίς μάχες τοπικών πολέμων στά Βαλκάνια η σέ πόλεμο μέ τήν Τουρκία. Και αυτή είναι μία πιθανή και πολύ δυσάρεστη παλιοκατάσταση στό μέλλον. Οι οικογένειες μέ μοναχοπαίδια στήν Ελλάδα όπως και απανταχού τής γής, αποτελούν μία μονάδα φορτωμένη μέ υπερβολική πατρική προστασία τού παιδιού, τό οποίο ταυτόχρονα αντιπροσωπεύει μία τεράστια επένδυση στήν ψυχολογική οικονομία τής οικογένειας. Τό σύνολο τής ζωής τών γονέων η τού γονιού, περιστρέφεται μέ άξονα τό μοναχοπαίδι.

Ο θάνατος ενός μοναχογιού στο πόλεμο θα αποτελέσει τρομερό πλήγμα στην οικογένεια και θα αντηχήσει με ασυνήθιστη ένταση και παραφορά ανάμεσα σε φίλους και συγγενείς και επίσης μέσα στην τοπική κοινωνία του χωριού ή της πόλης. Οι κλαυθμοί και οδυρμοί των γονέων θα είναι ουρανομήκεις. Οι αλληπάλληλοι θάνατοι μοναχογιών, μέσα σε πολλές οικογένειες, θα δημιουργήσουν αναμβιβόλως σημαντικό αναθραυσμό και οι τοπικές εφημερίδες και οι τηλεοπτικοί σταθμοί, από συνήθεια και αναπόφευκτα θα διασπείρουν τό ιδιωτικό πένθος σε όλη την επικράτεια με σοβαρά επακόλουθα για τό ηθικό του λαού. Οι εκτεταμένες ακτές της Ελλάδας και η γνωστή συνήθεια της παροδικής μετανάστευσης των νέων σε άλλα Ευρωπαϊκά κράτη για επαγγελματική εκπαίδευση (πάνω από 30,000 Έλληνες σπουδασταί φοιτούν σε ξένα Πανεπιστήμια) θα αποτελέσουν ένα εύκολο και πρακτικό μηχανισμό για την αποφυγή στρατιωτικής υπηρεσίας, με σοβαρές συνέπειες.

Είμαι πεπεισμένος ότι ο αδυσώπητος συνδυασμός: της χαμηλής γεννητικότητας (πού οφείλεται κατά μέρος στον υπέρμετρο αριθμό εκτρώσεων), της προτίμησης για ένα ή δύο παιδιά κατά οικογένεια, του αυξανόμενου αριθμού ατέκνων ζευγαριών, και της σταθερής γήρανσης του πληθυσμού, θα αδυνατίσει τις Ενοπλες Δυνάμεις και την μαχητική τους ικανότητα, λόγω της δραστηκής μείωσης του αριθμού και των νέων Δημογραφικών χαρακτηριστικών των στρατευσίμων. Συμμαχία της Τουρκίας με την Αλβανία και τὰ Σκόπια θά έχει σημαντική υπεροπλία έναντι της Ελλάδας. Ο στατικός και γηράσκων πληθυσμός της Ελλάδας θά είναι ισότιμος με μονομερή αφοπλισμό της χώρας.

Αυτή είναι η πιο ζοφερή και η πιο δραματική πρόκληση για τό νέο Ελληνικό Έθνος από την αρχή της ιδρύσεώς του τό 1830. Συνεπώς, τό υπερεπείγον Δημογραφικό πρόβλημα, πρέπει νά αντιμετωπισθεί ταχέως και κατά μέτωπον από τό λαό και τούς ηγέτες της Ελλάδας. Οι Δημογραφικές δυνάμεις πού έχουν τώρα ενεργοποιηθεί, είναι αμείλικτες και η ανατροπή της πορείας των θά απαιτήσει τις συνδεδασμένες προσπάθειες και τούς πόρους των Ελλήνων της Ελλάδας και αυτών της Διασποράς.

ΤΙ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΑ ΜΟΝΑΧΟΠΑΙΔΙΑ?

Ψυχολογικές μελέτες στις αρχές τού εικοστού αιώνα περιέγραψαν ότι τά μοναχοπαίδια αναπτύσσονται ανώμαλα και με ανεπιθύμητες προσωπικότητες και κοινωνική συμπεριφορά. Οι δάσκαλοι θεώρησαν σάν μεγάλα ελαττώματα στά μοναχοπαίδια τό ότι ήσαν επιθετικά και αλαζονικά. Άλλες παλιές μελέτες δέν υπεστήριξαν την αρνητική απεικόνιση για τά μοναχοπαίδια, τά οποία βρέθηκαν νά είναι πιο έξυπνα, πιο κοινωνικά, με περισσότερη αυτοπεποίθηση, και με λιγώτερα προβλήματα συμπεριφοράς στό σχολείο, σε σύγκριση με τά παιδιά πού είχαν αδελφία. Αλλά, παρά τά αποτελέσματα αυτών των μελετών, η λαϊκή άποψη για τά μοναχοπαίδια ήταν εξαιρετικά αρνητική. Πολλά ζευγάρια έδωσαν σάν συνηθισμένη δικαιολογία για τό δεύτερο παιδί, τό ότι ήθελαν νά αποφύγουν νά έχουν μοναχοπαίδι. Σφυγμομέτρηση της κοινής γνώμης από τό Ινστιτούτο Γκάλλοπ στις Ηνωμένες Πολιτείες τό 1972, έδειξε ότι 78% των λευκών Αμερικανών έπίστευαν ότι τά μοναχοπαίδια ήταν μειονεκτικά.

Αυτή η γνώμη περιγράφηκε λεπτομερώς από ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα φοιτητών, που ε χαρακτήρισαν τὰ μοναχοπαίδια ως "γενικά απροσάρμοστα, εγωκεντρικά, ξηροκέφαλα, επιζητούντα προσοχή και συντηρούμενα από άλλους, ιδιοσυγκρατικά και ανήσυχα, γενικά δυστυχημένα, ασυμπάθιστα αλλά και κάπως ποιο αυτόνομα εν συγκρίσει με παιδιά που είχαν δύο αδέρφια". Αλλά όμως, μιά πρόσφατη μετα-ανάλυση 119 μελετών που αφορούσαν μοναχοπαίδια από τό 1927 μέχρι τό 1982 έχει δείξει ότι παρά τίς αρνητικές λαικές απόψεις, εν τούτοις αυτά θεωρούνται στίς Ηνωμένες Πολιτείες σάν υπερέχοντα σέ σύγκριση με άτομα από οικογένειες με τρία η περισσότερα παιδιά, ειδικά στά εξής θέματα: επιτεύξεις και ευφύια, προσαρμογή (πού αφορά τήν αυτοεκτίμηση και τή θετική συνάφεια με τούς γονείς) και τήν προσωπικότητα (αυτοκυριαρχία, αυτονομία, ωριμότητα, διάθεση συνεργασίας και ηγετική ικανότητα).

Τά νέα ερευνητικά δεδομένα υποδεικνύουν ότι τά αρνητικά στοιχεία τών ερευνών στή αρχή τού αιώνα όσον αφορά τά μοναχοπαίδια, ήσαν πρόωρα και αντιεπιστημονικά και ότι τά μοναχοπαίδια ξεπέρασαν τά παιδιά από μέσου μεγέθους και από μεγάλες οικογένειες στά τέσσερα από τά έξη στοιχεία στά οποία εξετάσθηκαν προσφάτως. Επίσης τά μοναχοπαίδια σέ σύγκριση με τά μη μοναχοπαίδια, είναι γενικά πιό αυτόνομα όσον αφορά τόν αυτοέλεγχο, δείχνουν περισσότερη πρωτοβουλία, προσωπική φιλοδοξία και παρακίνηση, είναι επιμελέστερα γιά μορφωτικές η επαγγελματικές επιτεύξεις και έχουν ισχυρό χαρακτήρα, όπως φαίνεται από τόν αυτοσεβασμό τους και τήν ευκολία προσαρμογής (Ο Πρόεδρος Ρούσβελτ και η συζυγός του Ελεονώρα είσαν μοναχοπαίδια). Επί πλέον, έχει αποδειχθεί ότι πολλά από τά χαρακτηριστικά πού δείχνουν τά μοναχοπαίδια, είναι παρόμια με τά χαρακτηριστικά τού πρώτου παιδιού σέ οικογένειες με δύο τέκνα, ενώ είναι τελείως διαφορετικά σέ σύγκριση με τούς βλαστούς οικογενειών με τρία η περισσότερα παιδιά. Όπως φαίνεται, τά μοναχοπαίδια και τά πρωτογεννημένα σέ οικογένειες με δύο βλαστούς, πρέπει νά είναι άτομα με πολύ καλά προτερήματα στήν κοινωνία.

Από πρακτική άποψη, τά μοναχοπαίδια και τά πρωτογεννημένα τέκνα σέ οικογένειες με δύο παιδιά, θά αποτελέσουν στο μέλλον ένα δυσανάλογα υψηλό ποσοστό τών στρατευσίμων στήν Ελλάδα. Η πραγματική αξία τους μπορεί νά είναι εξαιρετική στο σώμα αξιωματικών και σέ ειδικευμένες υπηρεσίες, αλλά η αξία τους σέ μεραρχίες πεζικού είναι πρόσ τό παρόν άγνωστη. Τελικά, όχι μόνον ο αριθμός τών στρατευσίμων στήν Ελλάδα είναι σήμερα και θά εξακολουθήσει νά είναι μειωμένος, αλλά και τό δυναμικό (γιά τίς Ενοπλες Δυνάμεις), τών μοναχογιών και πρωτογεννημένων τέκνων από οικογένειες με δύο βλαστούς, είναι γενικά κάπως αβέβαιο και χρειάζεται νά μελετηθεί.

ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Καινούργια στοιχεία τού Υπουργείου Οικονομικών γιά τή φορολογία εισοδήματος φυσικών προσώπων (άν και δέν καλύπτουν όλους τούς φορολογουμένους) δείχνουν σοβαρή χειροτέρευση τού Δημογραφικού δυναμικού τής χώρας, ειδικά γιά τίς Ενοπλες Δυνάμεις. Τό ποσοστό τών αγάμων μέσα στο σύνολο τών φορολογουμένων αυξήθηκε σέ μιά δεκαετία (1981-1991) από 24,46% στά 32,85%, (34% αύξηση).

Οι έγγαμοι χωρίς παιδιά στη δεκαετία(1981-1991) αυξήθηκαν από 26,28% στά 37,98% (αύξηση 45%), και φυσικά υπάρχει ποσοστιαία ελάττωση των εγγάμων μέ ένα,2,3,4,5, και 6+ παιδιά, λόγω της αύξησης των εγγάμων χωρίς παιδιά. Η μεγαλύτερη μείωση όμως σημειώθηκε στην δημογραφικά κρίσιμη κατηγορία των εγγάμων μέ τρία παιδιά(25%).

Τελειωτική ανάλυση των στοιχείων της απογραφής του 1991 είναι αναγκαία, γιά επιβεβαίωση των δημογραφικών δεδομένων σέ ολόκληρο τόν πληθυσμό και όχι μόνον στους φορολογουμένους, των οποίων τό άθροισμα εγγάμων, χωρίς κανένα, η μέ ένα η δύο παιδιά, ανέρχεται στά 91,99%. Πρόκειται περί δραματικής μεταστροφής μέ κατακλυσμικές συνέπειες γιά τίς Ενοπλες Δυνάμεις και γιά τό μέλλον της χώρας.

Υποψιάζομαι επίσης, ότι η ισχυρή ψυχολογική προσκόλληση των Ελλήνων γονέων στά τέκνα τους και η διακαής επιθυμία τους γιά πρόοδο μέσω ανώτατης εκπαίδευσης, θά φυγαδεύση ένα μεγάλο αριθμό νέων στρατεύσιμης ηλικίας στό εξωτερικό. Είναι πασιφανές, ότι χωρίς δραστικά μέτρα γιά αύξηση της γεννητικότητας, μέσα σέ μία η δύο γενεές ένα μεγάλο ποσοστό των παιδιών της Ελλάδας θά είναι χωρίς αδέρφια, αδελφές, θείους, θείες και ξαδέρφια. Οικογένειες μέ ένα η δύο παιδιά θά απασχολήσουν τούς κοινωνιολόγους, εκπαιδευτικούς, ψυχολόγους, πολιτικούς και ειδικά τίς Ενοπλες Δυνάμεις.

ΑΛΛΕΣ ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΕΣ Η ΔΥΣΚΟΛΕΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Οι δυνατότητες γιά τήν αντικατάσταση των Ενόπλων Δυνάμεων της Ελλάδας (πού τώρα βασίζονται στους στρατευσίμους μέ προσδιορισμένη θητεία) μέ άλλα πρότυπα, είναι πενιχρές και πιθανώτατα θά είναι απαράδεκτες γιά τήν Ελληνική πραγματικότητα η θά είναι εξαιρετικά δαπανηρές γιά τήν ανάπτυξη και συντήρησή τους. Ένας καθαρά εθελοντικός Εθνικός στρατός, μέ συμπληρωματική βοήθεια από ένα μισθοφορικό στρατό τύπου Γκούρκας (Ghurkas), μέ στρατεύματα προερχόμενα από μία η δύο ξένες εθνικές περιοχές (γιά νά διατηρηθούν η ομοιογένεια και συνεκτικότητά τους, λόγω της κοινής προέλευσης), μπορεί νά αποτελέσει εξαιρετικής ποιότητας πεζικό (μέ Έλληνες Αξιωματικούς), ειδικά όσον αφορά τή χρήση περίπλοκου σύγχρονου τεχνολογικού οπλισμού.

Ένα άλλο πιθανό πρότυπο μπορεί νά είναι η Λεγεώνα των Ξένων, (τήν οποία η Γαλλία έχει χρησιμοποιήσει μέ μεγάλη επιτυχία), μέ Έλληνες αξιωματικούς και ξένους εθελοντάς, οι οποίοι κατά κανόνα θά πρέπει νά απαρνηθούν τήν υποταγή στό έθνος της προέλευσής τους.

Ο Στέφεν Μπίτλ, ειδικός αναλυτής στην Εθνική Αμυνα, τονίζει ότι η πρόσφατη εκλεπτυσμένη τεχνολογία πολέμου, γιά τό πεζικό, πυροβολικό και τίς τεθωρακισμένες μονάδες, έχει αυξήσει πολύ σημαντικά τήν ανωτερότητα τού επαγγελματικού και άριστα εκπαιδευμένου στρατού.

Επί πλέον, ένα μεγάλο υπερμοντέρνο ναυτικό μπορεί νά ενισχύσει τήν Εθνική Αμυνα, σάν μία πανίσχυρη αεικίνητη δύναμη πού θά μπορεί νά κυριαρχήσει στό Αιγαίο και Ιόνιο πέλαγος και θά είναι σέ θέση νά υποστηρίξει αμφίβιες επιχειρήσεις στά νησιά και σέ άλλες περιοχές. Τό κόστος θά είναι όμως σημαντικό.

Μιά μεγάλη και μοντέρνα αεροπορία μπορεί να παίξει σπουδαιότατο ρόλο στην Εθνική Αμυνα της Ελλάδας σε πολλά είδη αποστολών ειδικά στο Αιγαίο και σε περιοχές της ξηράς που είναι ακάλυπτες από δάση.

Ισχυρές αεροπορικές δυνάμεις είναι ζωτικές για την Ελλάδα, με υψηλής τεχνολογίας μαχητικά και μαχητικά-βομβαρδιστικά αεροσκάφη και εντατικά εκπαιδευμένους πιλότους. Μαζί με τις εισαγωγές, η τοπική παραγωγή αεροσκαφών είναι ουσιώδης. Τουλάχιστο έξι(6) τριτοκοσμικά έθνη παράγουν υπερηχητικά αεροπλάνα. Η εμβέλεια των αεροσκαφών μπορεί να αυξηθεί με εναέριο εφοδιασμό καυσίμων που είναι σημαντικό για την Ελλάδα. Σε αυτό τον τομέα τα έξοδα είναι επίσης μεγάλα.

ΡΟΜΠΟΤΙΚΑ ΟΠΛΑ

Βαλλιστικοί, Κρούιζ και Πάτριот τύπου πύραυλοι μπορεί να θεωρηθούν ως σπουδαία όπλα για την Εθνική Αμυνα της Ελλάδας, ειδικά ως ανασχετικούς και προληπτικούς μηχανισμούς, για οποιονδήποτε γείτονα που έχει επιθετικές διαθέσεις. Μέχρι το 1991 περίπου 17 τριτοκοσμικά έθνη είχαν Βαλλιστικούς πυραύλους στη διάθεσή τους και 4 ακόμη έθνη επρόκειτο να τους αποκτήσουν. Σήμερα, περισσότερα από 40 τριτοκοσμικά έθνη έχουν Κρούιζ πυραύλους εναντίον πλοίων και μερικοί παρατηρείται πιστεύουν ότι μπορούν να τροποποιηθούν για στόχους στην ξηρά, μία ακρίβεια λιγώτερη από 10 μέτρα από το στόχο.

Τά δορυφορικά συστήματα διακυβέρνησης έχουν απλοποίηση την ακρίβεια των Κρούιζ πυραύλων. Οι πύραυλοι είναι σχετικά φθηνοί και μπορούν να εκτοξευθούν από πλοία, φορητά αυτοκίνητα και από αεροσκάφη. Οι πύραυλοι έχουν αρνητικές επιπτώσεις: Η εγκατάστασή τους είναι πιο προκλητική στο αντίπαλο, σε σύγκριση με ηυξημένες πτήσεις αεροσκαφών. Δεν μπορούν να ανακληθούν σε περίπτωση λανθασμένης εκτόξευσης και μπορούν να χρησιμοποιηθούν σαν ανασχετικά όπλα, μόνον αν η καταστρεπτικότητα τους είναι τόσο μεγάλη που ο αντίπαλος θα διστάσει να επιτεθεί. Το όλο θέμα των πυραύλων είναι σημαντικότερο και πρέπει να συζητηθεί από ένα Θίινκ Τάνκ, με συμμετοχή ξένων ειδικών, η δυνατόν Ελληνικής καταγωγής.

Τελικά το ζήτημα των αμυντικών πυρηνικών όπλων (**Battle Theater weapons**) τα οποία μπορούν να αναστείλλουν ή να σταματήσουν εχθρική εισβολή στην Ελλάδα, είναι πολύπλοκο και χρειάζεται ξεχωριστή ανάλυση. Ο υπουργός Εθνικής Αμυνας έχει συστήση μη-πυρηνική ζώνη στα Βαλκάνια. Εάν όμως η Τουρκία αποκτήσει τέτοιες ικανότητες, οι Έλληνες θα αναγκασθούν να αλλάξουν γνώμη.

ΣΤΡΑΤΕΥΣΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Η στράτευση των Ελληνίδων πρέπει να συζητηθεί σοβαρά και να αναλυθεί εκτενώς από την ηγεσία. Οι Ελληνίδες μπορούν να κάνουν τεράστια συμβολή στην Εθνική Αμυνα, κατά το Ισραηλινό και το Αμερικανικό πρότυπο (Πίνakas II και III), με συμμετοχή σε βοηθητικές υπηρεσίες όπως: η πολεμική βιομηχανία, προμήθεια και λογιστική υλικών, το Υγειονομικό Σώμα, φρουρές στρατιωτικών βάσεων και αποθηκών εφοδίων, σε ναυτικές και αεροπορικές βάσεις και άλλες καθήκοντα.

Η εμπειρία των Ενόπλων Δυνάμεων του Ισραήλ πρέπει να υποβληθεί σε ανάλυση από μία επιτροπή εμπειρογνομόνων.

Η στράτευση γυναικών θά επιτρέψει σε περισσότερους άνδρες να υπηρετήσουν σε μαχητικές μονάδες. Κριτικοί μπορεί να πούν ότι η στράτευση Ελληνίδων θά είναι αντιπαραγωγική στο ζωτικό πρόγραμμα για την αύξηση της γαμνηλότητας και του δείκτη γεννητικότητας. Πιστεύω ότι τό αντίθετο είναι αληθές. Οι Ελληνίδες στίς Ενοπλες Δυνάμεις θά έλθουν σε άμεση επαφή μέ τά σοβαρά καθήκοντα της στρατιωτικής εκπαίδευσης, μέ αύξηση της συναίσθησης του καθήκοντος και της αυτοδυναμίας τους. Οι στρατευμένες Ελληνίδες θά συνηθιστοποιήσουν πολύ ευκολώτερα ότι η αύξηση της γεννητικότητας στην Ελλάδα είναι απόλυτα ζωτική γιά τή χώρα και ειδικά γιά τό μέλλον του ζεύγους και τό μέλλον των παιδιών τους. Ένα εκτεταμένο διαφωτιστικό πρόγραμμα στίς Ενόπλες Δυνάμεις είναι πιθανόν ότι θά συμβάλλει στην αύξηση της γαμνηλότητας και της γεννητικότητας.

Στίς Ηνωμένες Πολιτείες τό ισχυρότερο και πλουσιώτερο έθνος της γής, νέες γυναίκες ζητούν επίμονως να υπηρετήσουν στίς Ενοπλες Δυνάμεις ακόμη και σε μαχητικές μονάδες. Γιά πολλά χρόνια τώρα εισάγονται στίς περίφημες στρατιωτικές ακαδημίες της Αμερικής σε σημαντικούς αριθμούς. Η Ελλάδα πρέπει να κάνει τό ίδιο: να ανόξει τίς στρατιωτικές ακαδημίες της στίς Ελληνίδες, σαν ζωντανό παράδειγμα της ανύψωσης των στά σοβαρά ζητήματα της πολιτείας. Οι Ελληνίδες αποτελούν τό μέγιστο και κατά πολύ,αχρησιμοποίητο απόθεμα ενέργειας στη χώρα.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Χωρίς ένα ισχυρό και παρατεταμένο πρόγραμμα αύξησης της γαμνηλότητας και γεννητικότητας η Ελλάδα προχωρεί αμείλικτη πρός μία στατική και γηραλέα κοινωνία μέ ασθενικές και ανεπαρκείς Ενοπλες Δυνάμεις. Οι Έλληνες ζούν σε παλιογειτονιά(μέ 727 μίλια εθνικά σύνορα στη στεριά και 166 κατοικίσιμα νησιά) και επίσης συνορεύουν μερικώς μέ λαούς πού διατηρούν πολύ υψηλό δείκτη γεννητικότητας. Η δυσαναλογία πληθυσμών στίς επόμενες δεκαετίες θά είναι καταπληκτική.

Ο μεγάλος αριθμός (τουλάχιστο των φορολογουμένων) Ελληνικών οικογενειών χωρίς κανένα και αυτών μέ ένα και δύο παιδιά(σύνολο 89,55% τό 1981 και 91.99%, τό 1991) μαζί μέ τόν σημαντικό αριθμό των αγάμων, υπόσχονται να δώσουν σε 10 χρόνια, ένα δραστικά ελλειπτικό αριθμό στρατευσίμων των οποίων η ποιότητα και μαχητικό δυναμικό θά είναι ακαθόριστο, εάν τά δεδομένα από τίς μεγάλες Δυτικές δυνάμεις είναι πιστευτά. Η στράτευση των γυναικών στην Ελλάδα θά είναι αναπόφευκτη. Η πολύ ευπρόσπιτη ανωτάτη εκπαίδευση στά άλλα Ευρωπαϊκά κράτη, θά είναι ελκυστική εκλογή γιά τούς γονείς και τούς βλαστούς τους, να κάνουν Πανεπιστημιακή μόρφωση και πιθανώς καριέρα στο εξωτερικό μέ αποφυγή της στράτευσης. Επί πλέον οι διαφοροποιήσεις της ΕΚ θά αποτελέσουν μία άλλη "βαλβίδα διαφυγής" γιά νεαρούς στρατεύσιμης ηλικίας.

Σε περίπτωση πολέμου, θάνατοι σε οικογένειες μέ ένα η δύο παιδιά θά δημιουργήσουν ξεσπάσματα συγκίνησης μέ κλάματα και οδυρμούς μέ πρωτοφανή ένταση από τούς γονείς, παπούδες και άλλους συγγενείς.

Τό ιδιωτικό πένθος θά σκορπίσει σάν τό "λάδι στό νερό" στίς κοινωνίες τών πόλεων καί τών χωριών, μέ τήν βοήθεια τών μέσων μαζικής ενημέρωσης, μέ απαιτήσεις γιά ειρήνη μέ κάθε κόστος, καί μέ θορυβώδεις ειρηνόφιλες εκδηλώσεις οι οποίες θά περιορίσουν τήν εξάσκηση κυβερνητικής πολιτικής. Αυτή θά είναι μιά τελείως ανυπόφορη κατάσταση γιά τήν Εθνική Αμυνα τής Ελλάδας. Εθελοντικός καί μισθοφορικός στρατός, λεγεώνα τών ξένων η στρατός Γκούρκα δέ είναι πρακτικές λύσεις γιά τήν Ελλάδα. Μεγάλο καί μοντέρνο ναυτικό καί αεροπορία θά είναι πανάκριβα καί πολύ δύσκολα στή συντήρησή τους. Ρομποτικά όπλα(Βαλλιστικοί, Κρούιζ καί Πάτριот, πύραυλοι) προσφέρουν μιά βολική καί σχετικά φτηνή εκλογή καί πρέπει νά εξετασθούν εξονυχιστικά. Η σύνδεση μέ τήν ΕΚ καί τό NATO προσφέρουν μιά βάση σχετικής ασφάλειας, η οποία δέν είναι απόλυτα αξιόπιστη καί αεροστεγής, γιά τήν προστασία τού έθνους. Τό ίδιο συμβαίνει καί μέ τυχόν συμμαχίες μέ γειτονικές η μακρινές δυνάμεις.

Τελικά, είναι ηλίου φαινότερο ότι δέν υπάρχει καμμία άλλη εκλογή γιά τήν Εθνική Αμυνα, παρά μόνον η σταθερή αύξηση τού ολικού αριθμού τών στρατευσίμων στήν Ελλάδα, διά μέσου ενός εκλεπτυσμένου καί ακριβού προγράμματος τό οποίο έχω ήδη προτείνει στόν Πρωθυπουργό τής χώρας (Νοεμβρίου 12, 1993). Ο Γόρδιος δεσμός τού Δημογραφικού Προβλήματος τής Ελλάδας πρέπει νά κοπεί, καί θά κοπεί, μέ τό σπαθί αυτού τού πανέξυπνου καί δαιμόνιου λαού, μέ τήν συμπαράσταση τών τεσσάρων εκατομμυρίων ατόμων τής διασποράς, πού αποτελούν πιθανώς τό μυστικό του όπλο, γιά επιβίωση τής γενέτειρας καί τού Ελληνισμού.

.....
Πηγές:-Luttwak E.N. Where are the Great Powers? Home with the kids. Foreign Affairs 73(4): 23-28, July-August, 1994.

-Teitelbaum M.S. and Winter J.M. The Fear of Population Decline. Academic Press, San Diego California, 1985.

-Falbo T. and Polit-O'Hara D.F. Only Children: What do we know about them? Pediatric Nursing 11: 356-360, 1985.

-Mellor S. How Do Only Children Differ from Other Children? Journal Genetic Psychology 15(2):221-230, 1990.

-Berger J. Making the Old Attitudes Die or Just Fade Away. New York Times, November 7, 1994.

-Greenberg J. Israeli Woman sues for Chance to be Combat Pilot. New York Times, November 3, 1994.

-Biddle S. Recent trends in Armor, Infantry and Artillery Technology: Developments and Implications; and Roche J. Proliferation of Tactical Aircraft and Ballistic and Cruise Missiles in the Developing World, In: The Diffusion of Advanced Weaponry, W.T. Wander, E.H. Arnett and Paul Bracken Eds. The American Association for the Advancement of Science (AAAS), Washington D.C. 1994, pp. 91-125 and 63-89.

-Δρεϊτάκης Μ. Γιατί οι Έλληνες δέν θέλουν νά κάνουν παιδιά. Ελευθεροτυπία, Σεπτεμβρίου 23, 1994.

Μιχάλης Κ. Γκιόκας, M.D., M.Sc., Ph.D. (McGill).

Ομότιμος Καθηγητής τής Ιατρικής καί τής Βιολογικής Χημείας, Πανεπιστήμιο τής Καλιφόρνιας, Ντέιβις, Καλιφόρνια, Η.Π.Α.

Π Ι Ν Α Κ Α Σ Ι

ΑΡΝΗΤΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΥΠΟΓΕΝΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

- Συνεχής γήρανση του πληθυσμού
- Πληθυσμιακά κενά σέ γεωγραφικές περιοχές
- Μείωση του δυναμικού των ενόπλων δυνάμεων
- Υπερβολικά ηυξημένες δαπάνες υγείας
- Χαμηλή αναλογία εργαζομένων/συνταξιούχων
- Μικρή εσωτερική καταναλωτική αγορά
- Ανεπαρκές εργατικό δυναμικό
- Μικρή φορολογική βάση/Αναιμική Οικονομία
- Αδυναμία διατήρησης/βελτίωσης υποδομής
- Αύξηση τής ανεργίας
- Αύξηση του αριθμού λαθρομεταναστών
- Εξασθένηση τής οικογένειας καί κουλτούρας
- Λιγώτερο ριψοκίνδυνη/συναγωνιστική κοινωνία
- Αδυναμία διατήρησης/πλιάτσικο κληρονομιάς
- Ελλειψη ευκαιρίας/Μετανάστευση τών νέων
- Γεωπολιτικά/Γεωκουλτουριστικά προβλήματα
- Αύξηση πιθανότητας πολέμου μέ γειτονικές χώρες
- Κίνδυνος αργού ρυθμού εξαφάνισης του Ελληνισμού

Π Ι Ν Α Κ Α Σ ΙΙ

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΙΣ ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

- Εκπαιδευταί Πεζικού,Πυροβολικού,Τεθωρακισμένων.
- Διαχειρισταί Πτήσεων.
- Αξιωματικοί γραφείων επιχειρήσεων,χειρισταί Ραντάρ για προκεχωρημένες μονάδες.
- Ειδικοί εκρηκτικών υλών.
- Όχι σέ μαχητικές μονάδες από φόβο ότι εάν γίνουν αιχμάλωτοι θά βιαστούν.
- Υπηρετούν **21** μήνες σέ κανονική θητεία καί για λίγο χρόνο στίς εφεδρείες.
- Ανδρες τρία χρόνια σέ κανονική θητεία καί μπορεί νά κληθούν σάν έφεδροι μέχρι ηλικίας **50** ετών.
- Τό όχι γυναίκες σέ μαχητικές μονάδες οφείλεται στίς αρχές τής Ισραηλινής κοινωνίας.
- Ανδρες στό μέτωπο νά υπερασπισθούν τήν οικογένεια.
- Γυναίκες είναι σύμβολο τής οικογένειας,τών παιδιών, τής επόμενης γενεάς.
- Μέ γυναίκες στό μέτωπο? για ποιόν πολεμάμε? ποιόν προστατεύουμε?

Π Ι Ν Α Κ Α Σ Ι Ι Ι

Γ Υ Ν Α Ι Κ Ε Σ Σ Τ Ο Γ Ο Υ Ε Σ Τ Π Ο Ι Ν Τ

- Γυναίκες έχουν εισαχθεί στη Σχολή για 18 χρόνια.
- 473 γυναίκες εκπαιδεύονται τώρα με 4,055 άνδρες.
- Γυναίκες συμμετέχουν ακριβώς στις ίδιες φυσικές προσπάθειες και ηγετικές απαιτήσεις.
- Διοικούν μονάδες απαρτιζόμενες κυρίως από άνδρες.
- Ποσοστό αποφοίτησης, γυναίκες: 75%, άνδρες: 79%
- Κάθε απόφοιτος μένει στο στρατό τουλάχιστο 5 έτη.
- Όχι γυναίκες στο Πεζικό η Πυροβολικό και όχι σε μαχητικές μονάδες.
- Ερώτας μεταξύ ανδρών και γυναικών είναι πολύ πιο σπάνιος σε σύγκριση με πολύ ισχυρές φιλίες.
- Δέν παίρνουν ντούζ συχνά και δεν είναι ευχάριστο να κοιμάσαι δίπλα σε κάποιον που μυρίζει άσχημα.
- Τά ραντεβού είναι προσεκτικά τυποποιημένα από τη Διοίκηση. Μόνο με συμμαθητάς, όχι με ανωτέρους η κατωτέρους.
- Γυναίκες ζητούν εισαγωγή στις σχολή για διάφορους λόγους: προέρχονται από στρατιωτικές οικογένειες, επιθυμούν τό περιζήτητο επαγγελματικό πρόγραμμα τού Στρατού, η απλώς θέλουν να γίνουν αξιωματικοί.

